

nogen Krigsbestyrelse vilde driste sig til at give sit Samtykke dertil. Paa den anden Side er det vigtigt i flere Retninger, at Styrken af Borgervæbningen bliver saa stor som muligt, deels for at derved Tjenesten for ethvert enkelt Individ kan blive saameget lettere, og deels fordi der under visse Forhold, end ogsaa i Fredstid, kan vise sig Trang til en i Henseende til Tallet ikke altfor ringe Borgervæbning. Borgervæbningen vil kunne stifte Nytte ikke alene i Krigstid ved at supplere Armeens Tjenestepligt, men ogsaa i Fredstid vil den efter min Mening være aldeles uundværlig til den indre Ordens Bedligholdelse. Et saa talrigt Politie, at det skulde kunne vedligeholde Orden under alle Omstændigheder i en saa stor Stad som Kjøbenhavn, er utænkeligt og vilde medføre overdrevne Omkostninger. Bistnok er det et af Militaeretens Formaal at tjene ogsaa til den indre Ordens Opretholdelse; men man maa meget ønske, at de egentlige Linietropper saa sjældent som muligt og kun i ganske overordentlige Tilfælde bruges dertil; kun hvor virkelige Farer opstaae, bør man anvende dem dertil. Det har viist sig ved alle Leiligheder, at ved Tumulter de Urolige langt lettere lade sig bringe til Ro og Orden af Borgervæbningen end af Militaeret, og at der ved slige Leiligheder jævnlig viser sig en Animositet mod dette, naar det skal indstride, hvilsaarsag man kun in subsidium bør anvende det dertil. Skjøndt Spørgsmaalet om denne Organisation af Borgervæbningen ikke foreligger, førend det principale Spørgsmaal er afgjort, om den skal forhandles nu eller senere, finder jeg mig dog opfordret til at yttre mig, hvorvidt det kunde være hensigtsmæssigt; at have Borgervæbningen inddeelt i 2 Baaben eller kun i 1, nemlig om det skal udgjøre kun eet Corps, saaledes øvet, at det skal kunne bruges i begge Retninger, eller den skal være deelt i 2 Baaben, som hver har sin særegne Bestemmelse. Den første Idee, at bruge Borgervæbningen i begge Retninger, har uægtelig noget Tiltrækkende ved sig, men jeg troer, at man ved en nøiere Prøvelse vil finde, at det vil blive altfor byrdefuldt for de Baagjældende, naar de skulde anvende deres

Kræfter i 2 forskellige Retninger, da de ikke uden stor Dypoffrelse vilde blive tilstrækkelig brugbare i nogen af dem. Dersom den Idee, saaledes at bruge en Soldat i 2 forskellige Baaben, var practisk anvendelig, vilde den ogsaa være anvendt i selve Militaeretaten. Men det har viist sig i vore Dage, mere end i den ældre Tid, ikke alene ved Krigsvæsenet, men i alle Videnskaber, Kunst og Haandværker, at der fordres nu langt mere end førhen, og naar En skal udrette noget Grundigt i et Fag, vil han være nødsaget til mere at indskrænke sig til dette Ene, end at udstrække sin Birkfomhed i flere forskellige Retninger. Den Brug, der vil kræves hovedsagelig af Borgervæbningen, troer jeg, vil være som Infanterie. Tænker man sig, at Staden bliver truet med Angreb, vil Forsvaret dele sig i den indre og ydre Ceneinte. Det maa hovedsagelig være Borgervæbningens Hverv, at holde den indre Ceneinte besat, hvor der aldeles intet Brug vil være for Artillerie; Brugen for Artillerie vil kun falde i den ydre Ceneinte, hvor man iøvrigt maa undgaae at bruge Borgervæbningen undtagen i Nødsfald. Den Deel af Borgervæbningen, som bliver bestemt til Infanterietjenesten, vil i den indre Ceneinte finde en langt hyppigere Anvendelse end den, der bliver bestemt til Artillerietjenesten, hvilken vil foresalbe i den ydre Ceneinte, hvor man ikke lettelig vil anvende Borgervæbningen. Forholdet imellem Antallet af Artilleri og Infanteri varierer noget i de forskellige Tjenester; det er aldrig over $\frac{1}{10}$ af det Hele og vel aldrig under $\frac{1}{12}$. Jeg skulde troe, at det Forhold, som for Dieblikket har fundet Sted i vor Armees, under de nærværende Forhold har været, at omtrent $\frac{1}{10}$ har været bestemt til Artillerietjenesten. Det var altsaa at ønske, naar Organisationen af Borgervæbningen foretages, at en vis Deel, den overveiende Deel, da bliver ansat til Infanterietjenesten, og en betydelig mindre Deel til Artillerietjenesten. Det er allerede fremhævet, at, ved at ville uddanne Borgervæbningen i begge Retninger, blive Bekostningerne betydeligt forøgede og Byrden for ethvert Individ ligeledes; deraf vil følge en dobbelt Exerceer-tid, og navnlig ved Artillerietjenesten vil den